

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיָמֵי אֲבֹתָהֶם אָבִיו
וַיִּסְתָּמוּם כָּל־שְׂתִימִים אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹתָהֶם ... וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנֹחַל
וַיִּמָּצְאוּ שֵׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גֵרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ
הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיָּרִיבוּ גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שְׁטָנָה: וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת
וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב ה' לָנוּ
וַיִּפְרְנוּ בְּאֶרֶץ: בְּרֵאשִׁית כ"ו: י"ח-כ"ב

עד שיצחק חפר באר אשר היו בה מים, באו רועי גרר והתעמתו איתו על הזכויות לבאר. שוב חפר באר ושוב רבו איתו. עד שהגיע לבאר רחובות.

החפץ חיים (רבי ישראל מאיר הכהן זצ"ל) היה מלמד את תלמידיו שמכאן צריך ללמוד לא להתייאש. כאשר יש לאדם מטרה חשובה עליו לקבל את הכישלון כחלק מהדרך שעליו לעבור על מנת להגיע ליעדו.

הדבר נכון בכל תחומי החיים. לפעמים אדם שלומד תורה מתקשה להבין את הדברים שהוא לומד. אם יתמיד בלימודו ויתעקש לנסות להבין שוב ושוב, סופו להצליח ולהתגבר על כל הכישלונות שהיו לו בדרכו.

שאלות לשולחן שבת- (ראה גם את הסיפור למטה)

* חשוב על מצווה אחת (למשל: לימוד תורה, כבוד אב ואם וכדומה) ועל דבר חול (למשל: אנגלית, ניגון בכלי נגינה, ספורט וכדומה) שהיית רוצה להצליח בהם.

* איך תוכל להגשים את רצונך?

הרב נפתלי צבי יהודה ברלין זצ"ל היה ראש ישיבת וולוז'ין במשך שנים רבות. אפשר לחשוב: "אז מה? היו הרבה ראשי ישיבות בהרבה ישיבות!" המיוחד בולוז'ין הוא שזאת הייתה הישיבה הראשונה מהסוג שאנחנו מכירים היום, ישיבה אשר באים יהודים מארצות שונות ומקומות רבים ללמוד במקום אחד. הישיבה נוסדה על ידי הסבא של אשתו, רבי חיים מולוז'ין, ותחת מנהיגותו של הנצי"ב הישיבה פרחת עד שהיא נסגרה על ידי שלטונות רוסיה. סגירת הישיבה גרמה לפיזור תלמידיה בכל אירופה ולפריחתה של הרבה ישיבות בכל המקומות שהתלמידים הגיעו אליהם.

הנצי"ב לא היה מחונן מלידה. הוא היה בעל כישרונות ממוצעים וזכה בהצלחה בלימוד תורה רק בגלל התמדתו. חברים ספרו עליו שבזמן שהוא למד תורה, כשהיה מרגיש שהוא נרדם מעייפות הוא היה מכניס את רגליו למים קרים על מנת שיוכל ללמוד עוד קצת זמן. הם ספרו שלימודו היה כמו מלחמה- מאבק שלו להבין את דברי התורה עד שהוא זכה לכבוש אותם ולקנות אותם לעצמו.

באותם ימים מי שהיה חכם וחרף מלידה היה זוכה לפרסום. הנצי"ב לא זכה לכך כי כל הצלחתו הייתה רק לאחר עמל רב ולא בזכות כישרונות טבעיים. בני משפחתו לא ידעו עד כמה הוא הצליח בלימודו. אשתו התביישה בבעלה. היא הייתה בת תלמיד חכם, נכדה של תלמיד חכם וגם אחותה נישאה לתלמיד חכם.

יום אחד חמיו ר' איצ'לה (רבי יצחק מולוז'ין שהיה ראש הישיבה לפניו) חיפש משהו בחדר של הנצי"ב ואשתו ומצא בטעות ערימות של דפים בכתב יד, אשר בהם כתוב פירוש ארוך ומפורט לספרי (מדרש הלכה לספר במדבר). כאשר הוא בירר מי כתב את הפירוש (אשר

מצא חן בעיניו) נודע לו שהנצי"ב כתב אותו. ר' איצ'לה לא האמין שהחתן שלו כתב פירוש זה.

במשך ימים הוא עקב אחרי הנצי"ב שאל אותו שאלות בתורה והופתע לגלות שנפתלי צבי יהודה, אשר חשבו שהוא אדם פשוט, הוא תלמיד חכם היודע ומבין בכל חלקי התורה. כאשר התברר שהכתבים שנמצאו הם פרי עמלו של הנצי"ב אמר עליו חמיו: "אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה".

היום ספריו של הנצי"ב נפוצים ומוכרים: פירושו לתורה "העמק דבר", התשובות בהלכה אשר כתב בספרו "שאלות ותשובות משיב דבר" ועוד ספרים. מקור ברוך, מאת הרב ברוך הלוי עפשטיין אחינו וגיסו של הנצי"ב